

سخنی با دوستان "مائونیست"

۱- پیش از بحث باید اعلام کنم که من به هیچ "ایسم"ی وابسته نیستم. فقط خود را وابسته به جهان بینی پرولتاریا (یعنی مارکسیزم انقلابی) می دانم. ایسم هایی مانند تروتسکیزم، استالینیزم، مائونیزم، تیتونیسم و گورایزم و غیره همه یا در تداوم و تقویت جهان بینی پرولتاریا عمل کرده و یا انحرافی از آن هستند. اگر در تداوم آنند، همان مارکسیزم انقلابی اند. بنابر این دعوا بر سر "ایزم"ها نیست که بحث بر سر تداوم و حراست از دستاورهای جنبش کارگری در سطح جهانی است.

موضع گیری ها و عملکردهایی که خلاف جهان بینی پرولتاریا عمل کرده، صرف نظر از شکل و سابقه "انقلابی"، "مسلحانه" و "خلق" آن باید مردود اعلام گردد و آنان که در راستای تقویت موقعیت پرولتاریا و علیه سرمایه داری بوده، باید مورد حمایت قرار گیرد.

۲- امروز رهبران مائونیستی نپال در دولت بورژوازی شرکت کرده اند. این عمل صرف نظر از سابقه آن‌ها و شهید دادن شان در راه "خلق" و همه مبارزات ضد امپریالیستی پیشین آن‌ها باید به شکل روشن، آشکار و با صراحت محکوم گردد! آیا دوست گرامی "هوادر جنبش نپال" (و دوست عزیز "س.ا") حاضرند چنین موضعی بگیرند؟ ظاهراً خیر! این دوستان شرکت مائونیست‌ها نپال در دولت سرمایه داری توجیه می‌کنند (چون زمانی آن‌ها دست به اسلحه برده اند!)، پس این دوست خود در جبهه ی بورژوازی قرار گرفته و در تقابل با مواضع مارکسیست انقلابی، بدون تردید با چنین موضعی این دوستان می‌توانند همین عمل را در ایران تکرار کرده و با سرمایه داری وارد معامله سیاسی گردند (همان‌طور که گرایش مائونیست حزب رنجبران وارد ائتلاف با بنی صدر شد). پس این‌ها قابل اعتماد نیستند و بلقوه در صف ضدانقلاب می‌توانند قرار می‌گیرند. زیرا امروز هر فردی (چه کمونیست، چه لیبرال و چه بورژوا) از ائتلاف با سرمایه داری حمایت کند بلقوه در جبهه ی ضدانقلاب قرار می‌گیرد.

روشن است که از دیدگاه مارکسیزم انقلابی این دو طبقه (پرولتاریا و بورژوا) در مقابل یکدیگرند. نفی یکی منجر به پیروزی دیگری است. هر فردی امروز با دولت سرمایه داری ائتلاف کند و یا این عمل را بپذیرد، به یک ضدانقلابی مبدل می‌گردد. کسانی نیز که از این موضع ضدانقلابی حمایت کنند بالقوه خائن به منافع پرولتاریا هستند.

۳- دوستان "مائونیست" چنین وانمود می‌کنند که هر نیرویی که "مبارزه مسلحانه" کند و در میان توده‌ها طرف دار داشته باشد "انقلابی"

است و دیگران ضد انقلابی. یعنی در ذهن این دوستان دو جبهه "انقلاب" و "ضد انقلاب" بر اساس درگیری مسلحانه و یا عدم آن شکل می گیرد.

سؤال از این دوستان اینست که آیا حزب الله لبنان که تحت کنترل مالی و سیاسی رژیم جمهوری اسلامی است "انقلابی" است یا "ضد انقلابی"؟ مگر آن ها مبارزه مسلحانه علیه دولت خود نمی کنند؟ مگر ضد اسرائیل و آمریکا نیستند؟ مگر پایه توده ای ندارند؟ به زعم مارکسیزم انقلابی این نیروی است ضد انقلابی زیرا برنامه انقلابی ندارد؛ در نتیجه به مزدور یک رژیم ارتجاعی مبدل گشته است. این نیروی ضد انقلابی صرف نظر از ضدیتش با سایر دول ارتجاعی مانند اسرائیل و آمریکا، اهداف رهایی طبقه ی کارگر را در برنامه ی خود ندارد؛ و تنها می خواهد به معامله بهتری با همان نیروهای امپریالیستی دست یابد. اما دوستان مانویست در نوشته های خود به نیروهای ارتجاعی حزب الله سمپاتی نشان داده اند. به همین ترتیب هم نظران آن ها یعنی مدافع تزه های انقلاب دو مرحله ای (توده ای ها و اکثریتی ها در جنگ ایران با عراق در جبهه ی سپاه پاسداران قرار گرفتند).

۴- دوستان مدعی اند که گویا "تروتسکیست" ها از مبارزه ی مسلحانه بیزارند و همواره آن را محکوم می کنند. این ادعا واقعیت ندارد (گرچه من انتقادات بسیاری به برخی از تروتسکیست ها داشته و مواضع برخی از آن ها را رد می کنم). گرایشات تروتسکیستی در سطح بین المللی به ویژه در آمریکای لاتین (آرژانتین و برزیل) از سازمان دهندگان اصلی مبارزات

مسلحانه در دو دهه پیش بوده اند. در هیچ یک از مواضع آن ها رد مبارزه ی مسلحانه به عنوان یک تاکتیک طرح نگشته است. در تمامی مواضع آن ها از مبارزه مسلحانه در مقابل امپریالیزم حمایت شده در عین حال به روش آن مبارزه نقد نیز شده است. تروتسکیست های ایرانی نیز از حامیان سرسخت مبارزان مسلحانه بوده و از تمامی جنگ های چریکی در مقابل دول سرمایه داری شاه و امپریالیزم حمایت کرده اند (با وجود نقدشان به استراتژی مبارزه مسلحانه).

اراده خردمند

۳۱ اردیبهشت ۱۳۸۶

منبع: برگرفته از میلیتانت شماره ۳

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتاب خانه: <http://www.javaan.net/nashr.htm>

آدرس پستی: BM IWSN, London WC1N ۳XX, UK

ایمیل: yasharzarri@yahoo.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۸۶